

Engelen op ons pad

Spreken in een kerk is mijn vak. Deze week 18 jaar als predikant. Daarvoor ook al als student. Altijd weer bijzonder om mijn roeping daarin gestalte en woorden te mogen geven. Spreken in een kerk als nabestaande is nogal anders, maar ook heel bijzonder. In de afscheidsdienst van onze onvergetelijke moeder, 8 jaar geleden, samen met mijn oudste zus. Afgelopen week bij het afscheid van onze dierbare en unieke oom, samen met mijn andere zus. Zij en ik waren zijn mantelzorger in de afgelopen zes jaren, maar vooral de afgelopen zes weken.

In mijn aandeel aan de persoonlijke herinneringen sprak ik onder andere over de engelen die in de afgelopen weken neergestreken zijn in zijn leven, in ons leven. We maakten vele mensen mee die hem en ons begeleidden, één voor één liefdevol en heel kundig.

Een 'koor van engelen', ik noem er enkele, in diepe dankbaarheid. De huisarts uit het geboortedorp die heel goede vragen stelt en zo doortastend handelt. Artsen in het ziekenhuis, die de diagnose vertellen. Daar ben ik bij en ik realiseer me dat ik dat nog nooit had meegemaakt op die manier, en besef meer dan ooit wat mensen meemaken en voelen als er een diagnose bekend gemaakt wordt die er 'niet om liegt'. De arts, verpleegkundigen en vele vrijwilligers in het hospice: engelen één voor één in hun 'tender love and care'. 'Een schoot van ontferming is onze God', en dat is een hospice ook. Wat goed dat Borne er ook één krijgt, ik omarm dat initiatief uit mijn hart!

En dan, wanneer hij gestorven is, komen er engelen om zijn lichaam te verzorgen en mijn zus en ik mogen daar bij zijn. Ook iets dat ik nog nooit had meegemaakt, maar wat een bijzondere ervaring. En nu weet ik hoe dat voelt voor nabestaanden om ook dat zeer intense en intieme moment mee te maken. Een engel van een uitvaartbegeleider strijkt neer, die ons vakkundig maar vooral zeer liefdevol bijstaat. Wat maakt ook hun vak (lees: roeping als ze hun vak verstaan) een verschil zeg.

En dan zit je 'aan de andere kant van de tafel' wanneer de predikant komt om de afscheidsdienst voor te bereiden. In ons geval: beiden aan 'de andere kant' want mijn zus en ik zijn beiden voorganger. Zij, die ik in mijn toespraak 'een aartsengel' noemde omdat ze dat is, is voorganger bij het Leger des Heils. De predikant uit ons geboortedorp is ook een engel. Zo kort als hij onze oom gekend heeft, zo raak heeft hij hem getypeerd in een werkelijk geweldig mooie overdenking.

Een koor van engelen dat neerstreek in het leven van onze oom, en via hem in het onze. We nemen die ervaringen mee en ademen ze in. Ook voor m'n eigen vak. Want door verschillende nieuwe ervaringen ben ik me nog meer bewust geworden wat mensen meemaken als ze een diagnose krijgen of als hun geliefde wordt verzorgd. En als dat door engelen van mensen gebeurt is dat een rijke zegen.

Johan Meijer.

Rectificatie: Het in de vorige column opgenomen lied 'God mag weten' is niet van Huub Oosterhuis maar van Hein Stufkens.